

گفت و گو با فریده غیرت؛ دولت تلاش کند نگاه امنیتی از مطالبات زنان برداشته شود

جماران ۹۳/۳/۱۵- به گزارش جماران، اعتماد با فریده غیرت درباره وضعیت حقوق زنان در دولت یک حقوقدان گفت و گویی انجام داده است که در پی می آید: دولت باید تلاش کند که نگاه امنیتی را از مطالبات زنان و مطالبه کنندگان حقوق زنان بردارد. اینها هیچ کدام نمی خواهند اقدام علیه امنیت داشته باشند. من به دفعات در دادگاه دفاع کردم از زنانی که خواستار رفع تبعیض در قوانین بودند و این اتهام را داشتند که اینها اقدام علیه امنیت یا تبلیغ علیه نظام می کنند. هشت سال انزوای سیاسی، حاصل دوران ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد برای زنان کشور بود. یکی از مسائل مهمی که حسن روحانی پیش از انتخابات به عنوان یک حقوقدان روی آن تاکید داشت، حقوق زنان و رفع تبعیض های ناروای جنسی بود. شاید همین سیاست برابرخواهانه او بود که باعث شد زنان بسیاری به حمایت از ایشان به پای صندوق های رای بروند تا بار دیگر شانس خود را برای بهبود اوضاع بسنجند. حدود ۱۰ ماه از روی کارآمدن حسن روحانی می گذرد، قضاوت در مورد عملکرد ایشان در این مدت کمی عجولانه است اما توقع می رود ایشان به عنوان مجری اصلی قانون اساسی و رییس جمهور، مقدمات تحقق و عده هایشان را در زمینه رفع تبعیض های جنسیتی فراهم آورند. انتخاب شهیندخت مولاوردی، یکی از نخستین گام های مثبت در جهت احقاق حقوق برابر بود. به سراغ یکی از حقوقدانان برجسته و فعال در عرصه حقوق زنان رفتیم تا نظر ایشان را در مورد سیاست های رییس جمهور در حوزه زنان بدانیم. فریده غیرت معتقد است که دکتر روحانی در مسیر پرپیچ و خم، با موانع زیادی از سوی گروه های تندرو مواجه است اما سعی بر رفع این موانع دارد. او مهم ترین اقدام دولت در زمینه حقوق زنان را برداشتن نگاه سیاسی-امنیتی از فعالان این عرصه می داند، فعالیت آنان «اقدام علیه امنیت ملی» قلمداد نشود و امیدوار است دولت با مشورت با کارشناسان خبره، قدم های مثبتی در این زمینه بردارد.

عملکرد فعلی دولت در حوزه مشارکت دادن زنان در مسائل مختلف طی این مدت را چگونه ارزیابی می کنید؟ در شروع کار دولت از زنان نظر خواهی کردند و خود من هم کسی بودم که نظرات و پیشنهادهای دادم. آقای روحانی هم در شروع کارشان با گماشتن معاونت حقوقی در امور زنان یا دادن دیگر پست های مهم به زنان نشان دادند که به مسائل زنان حساسند. مساله مطالبات زنان بسیار عمیق تر از این حرف هاست. به صرف منصوب کردن چند خانم، چه در پست های حساس چه در پست های غیر حساس، مسائل حل نمی شود. مطالبات زنان در ایران با توجه به دامنه وسیعی که فعالیت زنان در جامعه دارد، بسیار وسیع است و اگر من بخواهم در یک جمله بگویم، رفع تبعیض در قوانین است. رفع تبعیض در قوانین بسیار حایز اهمیت است و این یک کار کارشناسی دقیق می خواهد و همه زنان هم این خواسته را دارند، هرچند نحوه آن متفاوت است. باید یک عده اهل فن بنشینند و تصمیم گیری کنند و با مخالفت هایی که متأسفانه در جامعه ما نسبت به مساله حقوق زنان وجود دارد، توقع می رود که یک سری خانم اهل فن، به این موضوع رسیدگی کنند. هنوز خیلی زود است که ما بخواهیم قضاوت کنیم چون واقعیت این است که ما هنوز در جهت رفع تبعیض حرکت مثبتی ندیدیم. اقداماتی شروع شده است ولی هنوز ما نتایج مثبت و موثری در این باره ندیدیم.

این اقدامات هم اگر بوده از سوی خانم مولاوردی صورت گرفته است. حضور ایشان در سمت معاون رییس جمهور در حوزه زنان تا چه اندازه مفید بوده است؟

حیطه قدرت و فعالیت ایشان حیطه محدودی است و باید با نظر ریاست جمهوری و با نظر هیات دولت و دولت همراه باشد. به هر حال ایشان چهره مثبتی دارند و به نظر می رسد که می خواهند کاری کنند و ما هم آرزوی موفقیت برایشان داریم و امیدواریم که بتوانند.

دولت در راستای حفظ امنیت نهادهای مدنی فعال در عرصه زنان چه باید بکند؟ یعنی چه اقداماتی باید صورت بگیرد که «فعال حقوق زن بودن» به خودی خود عنوان مجرمانه نباشد.

متأسفانه بحثی است که همیشه داشتیم. دولت باید تلاش کند که نگاه امنیتی را از مطالبات زنان و مطالبه کنندگان حقوق زنان بردارد. اینها نمی‌خواهند کار سیاسی انجام دهند. اینها هیچ کدام نمی‌خواهند اقدام علیه امنیت داشته باشند. من به دفعات در دادگاه دفاع کردم از زنانی که خواستار رفع تبعیض در قوانین بودند و این اتهام را داشتند که اینها اقدام علیه امنیت یا تبلیغ علیه نظام می‌کنند. اینها این را نمی‌خواهند، رفع تبعیض در قوانین می‌خواهند.

مساله دیگر نحوه تعامل دولت و مردم است. دولت چگونه باید با فعالان و گروه‌های زنان در تعامل قرار بگیرد؟ دولت آقای روحانی در حال حاضر واقعا آمادگی اش را اعلام کرده است که مثل دولت آقای خاتمی و دولت اصلاحات، به نهادهای مدنی توجه داشته باشد. مردم باید از این موقعیت استفاده کنند. چه زنان، چه گروه‌های دیگر که در نهادهای دیگر اجتماعی فعالیت می‌کنند، باید مردم خودشان را به دولت نزدیک تر بدانند و فاصله نگیرند. مسائل شان را بیان کنند و ارتباط بگیرند.

بعد از انتخاب نشدن خانمی به عنوان وزیر از سوی دکتر روحانی عده‌یی بر این اعتقاد رفتند که ایشان هم سعی دارند زنان را در پست‌های درجه دوم مدیریتی و استخدامی نگه دارند.

صرف بودن وزیر زن در کابینه را نشانه پیشرفت و ترقی در جامعه خودمان یا در نگاه آقای روحانی نمی‌بینیم. ایشان چندین معاونتش را خانم قرار دادند، معاونت حقوقی، معاون امور زنان. پس توجه به این مسائل دارند. منتها این واقعیت را در نظر بگیریم که ایشان هم با مشکلات و فشارهایی مواجهند، عده‌یی اصلا قایل نیستند که زنان مشاغل بالایی داشته باشند. اینکه یک زن معاون رییس جمهور شود خیلی مشکل است. قطعاً آقای روحانی با مشکلات عدیده‌یی مواجه بوده است. صرف اینکه یک وزیر زن در کابینه نداریم نشانه این نیست که به زن‌ها توجه نمی‌شود.

دلیل این گفته‌های شما، تنها پست‌هایی است که به خانم‌ها امین زاده و مولاوودی داده‌اند؟ البته، این واقعیت را هم من بگویم که آقای روحانی قبلاً هم بیان کردند که در جهت رفع تبعیض اقدام می‌کنند، نه اینکه بخواهیم بگوییم ایشان قوانین را عوض می‌کنند بلکه به عنوان رییس جمهور مسوول اجرای قانون اساسی است، می‌توانند زمینه‌ها را فراهم کنند، با آوردن این خانم‌ها توجه شان را بیان کردند. هرچند که این خانم‌ها باید توجه داشته باشند که شایستگی مسوولیت را هم داشته باشند. شایستگی مسوولیت معاونت حقوقی چیز سنگینی است. باید اقدام کنند، کاری نیست که با سکوت انجام شود. ما هنوز از سمت معاونت حقوقی حرکت‌هایی ندیدیم. شاید خانم مولاوودی حرکت‌هایی آغاز کرده باشند ولی از طرف خانم امین زاده حرکتی را ندیدیم. ان شاءالله آنها هم توجه داشته باشند و این وظیفه خطیر را انجام دهند.

به بحث تعامل یا تقابل دولت و مجلس بپردازیم. دولت و مجلس چطور می‌توانند با هم تعامل داشته باشند به خصوص در مورد مصوبه‌ها و طرح‌های مربوط به حقوق زنان؟ چون هم معاونت زنان داریم هم معاونت حقوقی.

متأسفانه در شرایط موجود تعامل بین دولت و مجلس یک مقداری ایجاد نگرانی هم برای ما می‌کند، ما به عنوان افراد علاقه‌مند به وطن، علاقه‌مند به حفظ آرامش و پیشرفت در جامعه هستیم و نگرانیم که این گونه نباید باشد چون فشار به دولت یک مقدار زیاد شده است، حتی رییس قوه مقننه هم به این مساله اعتراض کردند که نباید دولت را در تنگنا قرار داد. این سوال کردن از وزراء، اینها را باید مورد توجه قرار داد، اینها نمایندگان ملت هستند. آقایانی که به عنوان قوه مقننه در آنجا نشسته‌اند باید ببینند خواست ملت چیست، نصف این ملت هرچه باشند، زن هستند. نصف ملت حقوق برابر می‌خواهند، حقوق رفع تبعیض می‌خواهند. هنگام رای‌گیری روی رای‌شان تکیه کردند و با آرای آنان رفتند در مجلس، اینها باید جوابگو باشند، نمایندگان هر دو طیف زنان و مردان هستند.

اینکه دولت یا مجلس، در مورد ریز مسائل مربوط به زنان نظر بدهند، مثل همین مساله ممنوعیت سقط جنین یا واکتومی یا خیلی مسائل دیگر، به نظر می رسد می خواهند به سمت دولتی کردن امور زنان حرکت کنند، شما چه نظری دارید در این رابطه؟

من خیلی موافق نیستم. زن ها باید جامعه مدنی را کامل و بعد ها هم در دولت فعالیت کنند. اگر ما بنیادها و نهادهای زنانه داشته باشیم در مملکت، اینها می توانند بعدها در مناصب بالای دولتی و نمایندگی مجلس فعالیت کنند. نهادهای مدنی باید قوی شوند و این چیزی است که دکتر روحانی هم به آن توجه دارند. دولتی کردن امور زنان چندان به نفع نیست.

در آخر، پیشنهاد شما، به عنوان یک حقوقدان، به ایشان چیست؟
من پیشنهاد می کنم به مساله رفع قوانین تبعیض آمیز خیلی جدی تر توجه بفمایند و با دید کارشناسانه و بدون نگاه امنیتی و سیاسی با دید کارشناسانه دقیق در جهت رفع قوانین تبعیض آمیز نگاه کنند.